

osobnego zezwolenia (§ 82), mogą czynności te nadal wykonywać, o ile przed dniem 1 lipca 1925 r. uzyskają od Ministra Skarbu zezwolenie.

Uzyskane zezwolenie winien zarząd spółdzielni zgłosić do sądu celem wciągnięcia do rejestru i ogłoszenia w piśmie przeznaczonem do ogłoszeń spółdzielni.

§ 112. Do czasu powstania związku rewizyjnego (§ 89) wszystkie banki podlegają kontroli, określonej przepisami zawartymi w § 93.

§ 113. Aż do wprowadzenia jednolitych przepisów normujących licytację, tryb publicznej sprzedaży, o którym mowa w § 42 i 43, przeprowadzać będzie w okręgu sądu apelacyjnego w Poznaniu i Toruniu, tudzież w górnośląskiej części okręgu sądu apelacyjnego w Katowicach — komornik sądowy lub notariusz; w okręgu sądu apelacyjnego w Krakowie i Lwowie oraz okręgu sądu okręgowego w Cieszynie — urzędnik wyznaczony w tym celu przez władzę administracyjną; w okręgach sądów apelacyjnych w Warszawie, w Lublinie i w Wilnie — komornik sądowy na polecenie właściwego sądu pokoju albo delegat władzy administracyjnej I-ej instancji.

§ 114. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Skarbu i Ministrowi Sprawiedliwości oraz, o ile chodzi o wykonanie § 1 i § 94, Ministrowi Przemysłu i Handlu.

§ 115. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1925 roku, a na obszarze województwa śląskiego z dniem ogłoszenia zgody na nie Sejmu Śląskiego w Dzienniku Ustaw Śląskich.

Z chwilą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia tracą moc obowiązującą:

1) ustawa z 23 marca 1920 r. o nadzorze nad przedsiębiorstwami bankowymi i kantorami wymiany (Dz. U. R. P. № 30, poz. 175);

2) rosyjska ustawa kredytowa (Zbiór Praw Tom XI Cz. II Rozdz. 10. art. 1—36, 50, 57—78);

3) ustawa niemiecka o bankach hipotecznych z dnia 13 lipca 1899 r. (Dz. U. Rz. niem. str. 373).

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów
i Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Sprawiedliwości: *A. Żychliński*

Minister Przemysłu i Handlu: *Józef Kiedroń*

1019.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 28 grudnia 1924 r.

o organizacji giełd.

Na podstawie punktu E 6, art. 1 i art. 2 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. o naprawie Skarbu Państwa i poprawie gospodarstwa społecznego (Dz. U. R. P. № 71, poz. 687) i zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 22 grudnia 1924 r., stanowią:

§ 1. Giełdy mogą być pieniężne i towarowe.

Giełdy pieniężne podlegają nadzorowi Ministra Skarbu; pozwolenia na ich otwarcie wydaje według swego uznania Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu.

Giełdy towarowe podlegają nadzorowi Ministra Przemysłu i Handlu; pozwolenia na ich otwarcie wydaje według swego uznania Minister Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

§ 2. Nadzór nad giełdami sprawuje właściwy minister (§ 1) za pośrednictwem mianowanego przez siebie dla każdej giełdy komisarza giełdowego względnie jego zastępcy.

Do zakresu działania komisarza giełdowego należy w szczególności:

1) czuwanie nad przestrzeganiem obowiązujących na giełdzie przepisów i usuwaniem nadużyć, z prawem wniosku o wytaczanie spraw dyscyplinarnych;

2) uczęszczanie na zebrania giełdowe i ogólne zgromadzenia członków giełdy w charakterze organu kontrolującego;

3) składanie wniosków do rozpatrzenia przez radę giełdową;

4) udział w obradach rady giełdowej z głosem doradczym oraz w komisji dyscyplinarnej (§ 22);

5) zawieszanie na przeciąg 8 dni uchwał rady giełdowej, naruszających przepisy prawne lub statut giełdy; zawieszenie winno nastąpić w ciągu 48 godzin po powzięciu uchwały.

Właściwy minister może zawieszoną uchwałę uchylić w ciągu 8 dni od dnia zawieszenia, względnie może w ciągu tego czasu uchylić zawieszenie.

Koszty nadzoru państwowego będą pokrywane z funduszków danej giełdy w wysokości oznaczonej przez właściwego ministra.

§ 3. Przedmiotem obrotów na giełdzie pieniężnej mogą być papiery wartościowe, weksle, czeki, przekazy, waluty, monety i szlachetne kruszce (złoto i srebro).

Przedmiotem obrotów na giełdzie towarowej mogą być wartości niezastrzeżone giełdom pieniężnym.

§ 4. Minister Skarbu po wysłuchaniu rad giełdowych wyda w drodze rozporządzenia przepisy o dopuszczaniu poszczególnych wartości do obrotów i notowań oraz o wykluczaniu ich z obrotów na giełdach pieniężnych.

§ 5. Członkami giełd pieniężnych mogą być wpisani do rejestru handlowego kupcy i spółki handlowe. O przyjęciu członków giełdy decyduje rada giełdowa w granicach określonych w statucie.

W razie odmowy przyjęcia w poczet członków giełdy pieniężnej osoby prowadzącej przedsiębiorstwo bankierskie na podstawie koncesji rządowej lub spółdzielni kredytowej, posiadającej zezwolenie Ministra Skarbu na wykonywanie czynności giełdowych, przysługuje tej osobie, względnie spółdzielni prawo wniesienia odwołania do izby handlowej właściwej dla miejscowości, w której znajduje się dana giełda. O ile giełda jest położona na obszarze, na którym dotychczas nie jest wprowadzona działalność

izb handlowych, odwołanie w tych wypadkach od decyzji rady giełdowej winno być skierowane do Ministra Skarbu.

W wypadkach wymienionych w poprzednim ustępie, o przyjęciu w poczet członków giełdy decyduje ostatecznie izba handlowa, względnie Minister Skarbu.

§ 6. Minister Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu ustala w drodze rozporządzenia warunki należenia do giełd towarowych.

§ 7. Pozbycie własności przedsiębiorstwa należącego do członka giełdy osoby fizycznej lub spółki nieposiadającej osobowości prawnej oraz zmiana prawnej organizacji przedsiębiorstwa powoduje utratę członkostwa giełdy.

W razie zmiany przedmiotu przedsiębiorstwa rada giełdowa decyduje czy następuje utrata członkostwa giełdy.

§ 8. Członkowie giełdy mogą być zastępowani na giełdzie przez wpisanych do rejestru handlowego i dopuszczonych przez radę giełdową:

1) zarządców spółek handlowych o osobowości prawnej;

2) prokurentów posiadających prawo samostanowienia zastępstwa na giełdzie.

Pozatem członkowie giełdy, którzy prowadzą przedsiębiorstwo bankierskie na podstawie koncesji rządowej, a na giełdzie towarowej członkowie, którzy nie są kupcami, mogą być zastępowani na giełdzie przez prawnie należycie umocowanych pełnomocników, nieodpowiadających warunkom wymienionym w poprzednim ustępie, jednak posiadających pełnomocnictwa do zawierania transakcji giełdowych bez ograniczeń ze strony mocodawców. Za działalność tych pełnomocników na giełdzie mocodawcy ponoszą całkowitą odpowiedzialność.

Spółki handlowe nieposiadające osobowości prawnej mogą być zastępowane na giełdzie tylko przez jedną osobę, o ile rada giełdowa nie postanowi inaczej w poszczególnych wypadkach.

§ 9. Rada giełdowa na początku każdego roku kalendarzowego decyduje na pierwszym posiedzeniu o dopuszczeniu na giełdę w roku bieżącym wszystkich dotychczasowych pełnomocników.

Pełnomocnicy będący członkami rady giełdowej nie podlegają corocznej decyzji rady o dalszym dopuszczeniu na giełdę.

Rada giełdowa przy dopuszczeniu na giełdę nowych pełnomocników i przy corocznym dopuszczeniu dotychczasowych pełnomocników winna stwierdzić ich stosunek służbowy do członków giełdy dających pełnomocnictwa.

§ 10. Nie mogą być członkami giełdy względnie mogą zastępować członka na giełdzie:

1) osoby skazane prawomocnie:

- a) na obszarze mocy obowiązującej ros. kodeksu karnego z r. 1903 na karę, z którą łączy się pozbawienie lub ograniczenie praw—na czas trwania tego pozbawienia lub ograniczenia;
- b) na obszarze mocy obowiązującej austr. kodeksu karnego z r. 1852, za zbrodnię, przekroczenia kradzieży, sprzeniewierzenia i uczest-

nictwa w tychże, przekroczenia oszustwa, występki przewidziane w cesarskim rozporządzeniu z dnia 12 października 1914 r. o lichwie (Dz. U. P. № 275), przestępstwa przewidziane w § 1 ustawy z dnia 25 maja 1883 r. o przepisach karnych przeciwko udaremieniu egzekucji (Dz. U. P. № 78), przestępstwa przewidziane w ustawie z dnia 2 lipca 1920 r. o zwalczaniu lichwy wojennej (Dz. U. R. P. № 67, poz. 449)—przez okres czasu przewidziany w ustawie z dnia 15 listopada 1867 r. (Dz. U. P. № 131);

c) na obszarze mocy obowiązującej niemieckiego kodeksu karnego z r. 1871, na pozbawienie obywatelskich praw honorowych na czas trwania tego pozbawienia;

2) niewypłacalni, na czas trwania postępowania upadłościowego, a po jego ukończeniu uznani za winnych bankructwa—przez okres 3 lat po odbyciu kary;

3) wykluczeni z którejkolwiek giełdy przez radę giełdową za niewykonanie wyroku sądu rozjemczego i wykluczeni w drodze orzeczenia komisji dyscyplinarnej—przez okres 3 lat od dnia wykluczenia.

§ 11. Nie mogą wykonywać swych praw członka giełdy osobiście oraz nie mogą zastępować członka na giełdzie:

1) duchowni;

2) niewłasnowolni;

3) czynni wojskowi, sędziowie zawodowi, urzędnicy państwowi i samorządowi oraz funkcjonariusze zakładów i przedsiębiorstw państwowych i samorządowych z wyjątkiem wypadków, gdy zastępują na giełdzie tego rodzaju zakłady i przedsiębiorstwa, władze lub urzędy państwowe.

§ 12. Giełda jest osobą prawną.

Giełda rządzi się statutem zatwierdzonym przez właściwą władzę (§ 1), który winien zawierać w szczególności:

1) oznaczenie rodzaju giełdy i wyszczególnienie przedmiotów obrotu na danej giełdzie;

2) określenie warunków członkostwa, praw i obowiązków członków giełdy i ich zastępców;

3) ustanowienie opłaty członkowskiej oraz określenie sposobów jej uiszczania;

4) przepisy o zebraniach giełdowych i ogólnych zgromadzeniach członków giełdy;

5) przepisy dotyczące ustanawiania władz giełdowych, ich składu i sprawowania przez nie czynności;

6) określenie składu komisji rozjemczej, sądów rozjemczych i ewentualnie innych komisji oraz przepisy o postępowaniu przed komisją dyscyplinarną i sądem rozjemczym, a nadto określenie ewentualnych opłat za czynności sądu rozjemczego;

7) określenie warunków ważności uchwał rady giełdowej i formy ich ogłaszania;

8) postanowienia o przeznaczeniu majątku giełdy na wypadek jej rozwiązania.

§ 13. Władzami giełdy są:

1) ogólne zgromadzenie członków giełdy;

2) rada giełdowa;

3) sądy rozjemcze;

4) komisja dyscyplinarna oraz komisje przewidziane przez statut.

§ 14. Wszyscy członkowie giełdy są uprawnieni do udziału w ogólnych zgromadzeniach członków giełdy, przyczem uczestnikom poszczególnych spółek handlowych nieposiadających osobowości prawnej przysługuje prawo jednego głosu.

Do zakresu działania ogólnego zgromadzenia członków giełdy należy wybór członków rady giełdowej oraz, o ile to statut przewiduje, ich zastępców, wybór członków komisji rozjemczej, zatwierdzanie zamknięć rachunkowych giełdy i decydowanie o rozwiązaniu giełdy.

§ 15. Sprawami giełdy zarządza rada giełdowa, która składa się z 9 do 36 członków.

Liczbę członków rady giełdowej określa statut giełdy, który ewentualnie również określa liczbę ich zastępców, w stosunku nieprzekraczającym połowy liczby członków rady.

Członkami rady giełdowej i ich zastępcami mogą być tylko obywatele Rzeczypospolitej Polskiej, którzy mają co najmniej 30 lat wieku i są członkami giełdy, względnie osobami uprawnionymi do zastępstwa na giełdzie członków giełdy.

Wybór członków rady giełdowej i ich zastępców następuje prostą większością głosów obecnych.

Statut giełdy może przewidzieć sposób wyborów przez reprezentantów.

§ 16. Wybranych członków rady giełdowej i ich zastępców zatwierdza minister, którego nadzorowi dana giełda podlega.

Jeżeli wybrani nie uzyskają zatwierdzenia, należy najpóźniej w terminie 6-tygodniowym od dnia odmowy zatwierdzenia przeprowadzić ponownie wybór członków rady giełdowej lub ich zastępców na miejsce niezatwierdzonych. Niezatwierdzeni członkowie rady giełdowej lub ich zastępcy tracą bierne prawo wyboru w danym okresie wyborczym.

Na wypadek dwukrotnego niezatwierdzenia, właściwy minister mianuje z pośród członków giełdy, względnie z pośród osób zastępujących członków na giełdzie, członków rady giełdowej lub ich zastępców na miejsce niezatwierdzonych.

§ 17. Rada giełdowa wybiera ze swego grona prezesa i jednego lub więcej wiceprezesów oraz członków rady, pełniących specjalne obowiązki.

Prezes rady giełdowej, względnie w jego zastępstwie wiceprezes, jest przedstawicielem giełdy nazewnątrz.

§ 18. Do zakresu działania rady giełdowej należy w szczególności:

1) zarządzanie funduszami oraz sprawami administracyjnymi giełdy;

2) ustalanie terminów posiedzeń rady giełdowej, wyznaczenie lokalu, dni i czasu trwania zebrań giełdowych oraz zwoływanie ogólnych zgromadzeń członków giełdy;

3) normowanie spraw związanych z ustalaniem i ogłaszaniem kursów i cen, z zachowaniem przepisów wydanych na podstawie § 30;

4) dopuszczanie do obrotów i notowań na giełdzie wartości przewidzianych w ust. 1—§ 3 i § 4,

zawieszanie obrotów i notowań wartościami dawniej dopuszczonemi i wykluczanie ich z obrotów na giełdzie, z zachowaniem przepisów wydanych na podstawie § 4; uchwały rady giełdowej; dopuszczające poszczególne wartości do obrotów i notowań na giełdzie, mogą być zawieszane przez komisarza giełdowego bez względu na wymogi ustępu 2 punktu 5 § 2 co do zawieszania uchwał rady giełdowej;

5) przyjmowanie członków giełdy i dopuszczanie na giełdę ich pełnomocników;

6) egzaminowanie osób ubiegających się o stanowiska maklerów przysięgłych;

7) ustalanie zwyczajów giełdowych i podawanie ich do wiadomości ministra, którego nadzorowi dana giełda podlega;

8) uchwalanie zmian statutu giełdy i przedstawianie ich właściwemu ministrowi do zatwierdzenia;

9) wyznaczanie członków komisji dyscyplinarnej i delegowanie swych przedstawicieli do komisji odwoławczej;

10) czuwanie nad prawidłowym przebiegiem transakcyj giełdowych, nad przestrzeganiem obowiązujących na giełdzie przepisów prawnych, statutowych i regulaminowych oraz zwyczajów;

11) wymierzanie kar porządkowych;

12) wykluczanie z giełdy za niewykonanie wyroku sądu rozjemczego;

13) przedstawianie ogólnemu zgromadzeniu najpóźniej w kwietniu sprawozdania rachunkowego za ubiegły rok kalendarzowy;

14) udzielanie opinii w sprawach skierowanych do rady giełdowej przez władze rządowe;

15) udzielanie na żądanie władz rządowych sprawozdań z obrotów giełdowych oraz przesyłanie po odbytem ogólnem zgromadzeniu rocznych sprawozdań o działalności giełdy do wiadomości ministra, którego nadzorowi dana giełda podlega;

16) składanie władzom rządowym wszelkich wniosków i memorjałów, a w szczególności odnoszących się do rozwoju życia gospodarczego.

§ 19. Za naruszanie porządku i niestosowanie się do obowiązujących w tej mierze zarządzeń, rada giełdowa ma prawo wymierzania następujących kar porządkowych:

1) napomnienia;

2) kary pieniężnej do 2.000 zł.;

3) zawieszenia w prawach członkowskich lub w czynnościach zastępowania członka na giełdzie na czas do 6 miesięcy.

§ 20. W razie stwierdzenia okoliczności przewidzianych w §§ 10 i 11 niniejszego rozporządzenia, skreślenie z listy członkowskiej, względnie z listy osób zastępujących członków na giełdzie, zarządza prezes rady giełdowej.

§ 21. Zarzuty natury etycznej, a w szczególności zarzuty czynów naruszających zaufanie kupieckie, stawiane członkom giełdy lub ich pełnomocnikom przez osoby należące do giełdy oraz postronne, rozstrzyga komisja dyscyplinarna.

Kwalifikowanie spraw do rozpatrzenia przez komisję dyscyplinarną należy do rady giełdowej.

Rada giełdowa nie może odmówić skierowania do komisji dyscyplinarnej sprawy wytoczonej przez komisarza giełdowego (ustęp 2 punkt 1 § 2).

§ 22. Komisja dyscyplinarna składa się z 5 członków i 3 zastępców, wyznaczanych przez radę giełdową w sposób określony w statucie.

Komplety do rozpatrywania poszczególnych spraw będą wyznaczane przez radę giełdową w liczbie co najmniej 3 osób z pośród składu komisji dyscyplinarnej.

Komisarz giełdowy może uczestniczyć przy rozpatrywaniu spraw przez komisję dyscyplinarną i stawiać wnioski w kierunku przeprowadzenia dowodów. Wnioski dotyczące dowodów są dla komisji orzekającej wiążące.

§ 23. Komisja dyscyplinarna ma prawo wymierzania następujących kar:

1) nagany lub kary pieniężnej do wysokości 5.000 zł;

2) zawieszenia w prawach członkowskich lub czynnościach zastępowania członka na giełdzie na czas do 1 roku;

3) wykluczenia z giełdy.

Rada giełdowa podaje orzeczenia komisji dyscyplinarnej do wiadomości członków giełdy w sposób określony w statucie.

Kary pieniężne (dyscyplinarne i porządkowe) wpływają do funduszu ubogich tej gminy, w której dana giełda znajduje się i są ściągane, na żądanie rady giełdowej, trybem przewidzianym dla należności skarbowych.

§ 24. Wykluczenie z giełdy, względnie zawieszenie w czynnościach osoby zastępującej członka na giełdzie, może pociągnąć za sobą wykluczenie lub zawieszenie w prawach zastępowanego członka, o czym rozstrzyga komisja dyscyplinarna.

§ 25. W razie wymierzenia kary przewidzianej w ust. 1 p. 3 § 23 skazanemu przysługuje prawo odwołania się od wymiaru kary do komisji odwoławczej w terminie 8-dniowym od dnia wydania orzeczenia komisji dyscyplinarnej.

Do czasu rozstrzygnięcia sprawy przez komisję odwoławczą, skazany będzie zawieszony w prawach członka giełdy, względnie w czynnościach zastępowania członka na giełdzie.

Komisja odwoławcza dla każdego rodzaju giełd składa się z delegatów poszczególnych giełd po 2 od każdej, wybranych przez rady giełdowe.

Komplety do rozstrzygnięcia poszczególnych spraw w liczbie 3 osób łącznie z przewodniczącym wyznacza właściwy minister.

Komisarz giełdowy ma wobec komisji odwoławczej prawa zastrzeżone mu § 22 wobec komisji dyscyplinarnej.

Właściwy minister wyda w drodze rozporządzenia przepisy o postępowaniu przed komisją odwoławczą i określi sposoby pokrywania kosztów działalności tej komisji z funduszy giełd.

§ 26. Za transakcje giełdowe uważa się umowy, które zostały zawarte w oznaczonym przez radę giełdową lokalu i czasie giełdowym (na zebraniu

giełdowym) co do wartości, które są dopuszczone na danej giełdzie do obrotów i notowań i stwierdzone zostały kartą umowy.

§ 27. Dla rozstrzygnięcia sporów, wynikających z transakcyj giełdowych, powołany jest, o ile strony nie umówiły się inaczej na piśmie, wyłącznie sąd rozjemczy, którego członków ustanawiają strony z pośród członków komisji rozjemczej.

Układ pisemny na sąd rozjemczy nie jest wymagany. Odwołania od orzeczeń sądów rozjemczych są niedopuszczalne.

Komisję rozjemczą wybiera ogólne zgromadzenie członków giełdy w ten sam sposób co członków rady giełdowej. Liczbę członków komisji rozjemczej określa statut giełdy.

§ 28. Postępowanie przed sądem rozjemczym jest jawne w stosunku do członków giełdy i osób, które ich zastępują na giełdzie. Jawność może być wykluczona, gdyby zagrażała publicznemu porządkowi lub też zachodziła uzasadniona obawa, że mogłaby być nadużyta w celu zaburzenia rozprawy albo w celu stawiania trudności przy ustalaniu stanu sprawy.

Co do prawomocności i wykonalności wyroków sądów rozjemczych będą obowiązywały, do czasu ujednostajnienia postępowania sądowego, przepisy ustawodawstw dzielnicowych o sądach polubownych.

§ 29. Pośrednictwem przy transakcjach giełdowych i stwierdzaniem zawarcia tych transakcyj mogą zajmować się tylko maklerzy przysięgli zatwierdzeni przez ministra, którego nadzorowi dana giełda podlega.

Rada giełdowa określa przy otwarciu giełdy liczbę maklerów przysięgłych i, w miarę potrzeby, decyduje o dalszym jej powiększeniu.

Kwalifikacje, sposób powoływania i zwalniania maklerów przysięgłych oraz ich prawa i obowiązki określają dla każdego rodzaju giełdy (§ 1) przepisy, wydane w drodze rozporządzenia Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu, o ile chodzi o giełdy pieniężne, względnie Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu, o ile chodzi o giełdy towarowe.

§ 30. Właściwy minister po wysłuchaniu rad giełdowych może w drodze rozporządzenia ustalić sposoby kształtowania i notowania kursów wartości, dopuszczonych do obrotów i notowań na giełdach.

§ 31. Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu, względnie Minister Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu, może po wysłuchaniu rad giełdowych uregulować w drodze rozporządzenia zawieranie na giełdach transakcyj terminowych, w szczególności może całkowicie lub częściowo zakazać zawierania takich transakcyj, względnie całkowicie lub częściowo zezwolić na zawieranie ich tam, gdzie dotychczas istniały do tego przeszkody prawne.

W rozstrzygnięciu sporów prawnych, wynikłych na tle transakcyj dozwolonych w trybie określonym w poprzednim ustępie, będzie niedopuszczalny zarzut, że rozszerzenie opiera się na umowie o różnicę kursu, która ma być oceniana jako zakład lub gra.

§ 32. Właściwemu ministrowi przysługuje prawo rozwiązania rady giełdowej w wypadku niestosowania się do obowiązków określonych przepisami prawnymi lub statutem giełdy.

W razie rozwiązania rady giełdowej właściwy minister mianuje komisarza rządowego, który będzie sprawował wszystkie czynności rady giełdowej i jej prezesa do chwili objęcia urzędowania przez nowoobraną radę.

Wybory do rady giełdowej przeprowadzi komisarz rządowy w terminie nie dłuższym niż 3 miesiące.

§ 33. Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu, względnie Minister Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu, może:

1) zawiesić notowania giełdowe wogóle lub poszczególnych wartości;

2) zawiesić działalność zebrań giełdowych lub tylko obroty poszczególnymi wartościami i ich notowania;

3) giełdę rozwiązać po wysłuchaniu rady giełdowej.

§ 34. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, z wyjątkiem województwa śląskiego, w miesiąc po ogłoszeniu.

Na obszarze województwa śląskiego rozporządzenie niniejsze wejdzie w życie z chwilą ogłoszenia zgody na nie Sejmu Śląskiego w Dzienniku Ustaw Śląskich, nie wcześniej jednak, niż w terminie określonym w poprzednim ustępie.

Z chwilą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia traci moc obowiązującą ustawa z dnia 20 stycznia 1921 r. o organizacji giełd w Polsce (Dz. U. R. P. № 13, poz. 71) oraz wszystkie dawniejsze przepisy prawne, odnoszące się do giełd.

Rozporządzenia wydane na mocy ustawy z dnia 20 stycznia 1921 r. (Dz. U. R. P. № 13, poz. 71) pozostają w mocy o ile nie są z niniejszym rozporządzeniem sprzeczne, aż do czasu zmiany lub uchylenia ich w drodze rozporządzeń.

Do dnia 1 lipca 1925 r. giełdy istniejące w chwili ogłoszenia niniejszego rozporządzenia winny dostosować swe statuty do jego przepisów i przedłożyć je do zatwierdzenia właściwym ministrom. Od chwili zatwierdzenia statutu, nie później jednak jak od dnia 1 stycznia 1926 r. działalność tych giełd podlega wyłącznie przepisom niniejszego rozporządzenia i z tą chwilą dotychczasowe statuty tracą moc prawną.

§ 35. Do czasu ujednostajnienia prawa handlowego utrzymuje się w mocy na obszarze województw: krakowskiego, lwowskiego, tarnopolskiego, stanisławowskiego oraz powiatów bielskiego i cieszyńskiego województwa śląskiego postanowienia §§ 13 — 16 austriackiej ustawy z dnia 1 kwietnia 1875 r. o organizacji giełd (Dz. U. P. № 67) z zastrzeżeniem, że postanowienia § 13 mogą być ograniczone lub czasowo uchylone w drodze rozporządzeń, przewidzianych w § 31 niniejszego rozporządzenia.

§ 36. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrom: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Sprawiedliwości.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów

i Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Józef Kiedroń*

Minister Sprawiedliwości: *A. Żychliński*

1020.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 28 grudnia 1924 r.

o prawie o domach składowych.

Na podstawie art. 1 E p. 6 i art. 2 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. o naprawie Skarbu Państwa i poprawie gospodarstwa społecznego (Dz. U. R. P. № 71, poz. 687) i zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 22 grudnia 1924 r. stanowią co następuje:

I. Zasady ogólne.

Art. 1. Przedsiębiorcą składowym jest, kto zawodowo przyjmuje towary na skład i przechowanie. Przedsiębiorca składowy jest kupcem. Czynności prawne, które uskutecznią w wykonywaniu przedsiębiorstwa, są czynnościami handlowymi.

Nie jest składem w rozumieniu niniejszego prawa umowa, mocą której przedsiębiorca składowy nabywa na złożonych przedmiotach własność i jest tylko obowiązany zwrócić równą ilość przedmiotów tego samego rodzaju.

Art. 2. Pieniądze i papiery wartościowe nie są towarem w znaczeniu art. 1.

Przepisy skarbowe określają, czy i pod jakimi warunkami przedmioty monopolu państwowego, przedmioty obciążone podatkiem spożywczym oraz zagraniczne nieocłone towary mogą być przyjmowane na skład.

Art. 3. Przedsiębiorca składowy odpowiada za przestrzeganie staranności kupieckiej. Odpowiada on za zniszczenie, uszkodzenie lub ubytek złożonego u siebie towaru, chyba że przyczyną tego były okoliczności, którym staranność porządnego kupca nie mogła zapobiec.

Odpowiada on za czyny i zaniechania osób w swoim przedsiębiorstwie zatrudnionych.

Za dokonanie wymaganych starannością kupiecką czynności konserwacyjnych odpowiada, choćby był przez składającego od ich dopełniania zwolniony.

W drodze rozporządzenia może być dla poszczególnych towarów oznaczony normalny procent ubytku przez ususzkę lub zanik (cało), za który przedsiębiorca nie odpowiada.